

som helst Udfigt til, at det vil kunne tænkes at faa den gennemført, og jeg finder da ogsaa, at det vilde være aldeles urimeligt at give en saa stor Løn til Lodssinspektørerne, at sætte dem i Klasse med Kaptajner paa ældst Lønning. Jeg finder, at saadanne Pladser som disse burde ikke fortrinnsvis gives til Marinens Officerer, men fortrinnsvis gives til veltjente Sømand og Lodser. Der er saa overordentlig faa Pladser af den Slags, som Sømandsstandens Medlemmer, naar de træffe sig tilbage fra Havet, kunne søge, og jeg synes derfor, at hvor der er saadanne Pladser, burde de fortrinnsvis gives til disse Sømand og ikke til Marinens Officerer. Nu er der altsaa stillet den Forbring fra Udvalgets Side, at Lodssinspektørerne ikke skulle have en fast Løn af 3,600 Kr., men dele Skæbne med Lodserne og have 1½ Delingspart af den ældste Lodsgage. Derved vilde Lodssinspektørerne faa ikke saa lidt mindre, end Ministeren oprindeligt havde tiltænkt dem, og derfor kan man saa godt forstaa, at Lodssinspektørerne særlig have anstrengt sig for at faa en Ændring paa dette Punkt. Da de have set, at det ikke var muligt at faa 3,600 Kr., som Ministeren havde stillet i Udfigt, kan man saa godt forstaa, at de søge ad anden Vej at faa noget mere end det, som Udvalget egentlig havde tiltænkt dem, og dette vil jo ogsaa lykkes ved den Ændring, som Ministeren har stillet om at reducere Lodsernes Antal yderligere med to. Dette vil bevirke, at saa bliver der to færre om at dele Lodsklassernes Indtægt, og derved ville Lodssinspektørerne kunne opnaa noget mere, jeg tror noget saadant som 2—300 Kr. om Aaret for hver. Man kan altsaa saa godt forstaa, at Lodssinspektørerne have ønsket det; de kunne selvfølgelig lige godt magte deres Arbejde, enten de skulle regere over 20 eller over 22 Lodser; det kommer ud paa et; deres Arbejde bliver hverken forøget eller formindsket derved. Derimod stiller Sagen sig noget anderledes for Lodserne. Naar nemlig deres Antal bliver formindsket med to, vil det betyde, at de ville faa overordentlig lidt Tid fri. Ganstke vist siger man jo, at Lodssningerne stadig ere i Afstagnende Aar for Aar, men det, at Lodssningerne tage af i Tal betyder ikke, at Lodserne faa mindre Arbejde. Det betyder det ikke absolut, fordi Vagt-tjenesten for en stor Del bliver den samme. Der skal være et bestemt Antal Lodser ude paa Fyrskibet og et bestemt Antal til Vagt-tjeneste nede i Havnen, og derfor siger jeg, at selv om Lodssningernes Antal tager af, betyder det ikke absolut, at Lodserne derfor faa mindre Arbejde. Jeg vil gerne tillade

mig at rette to Spørgsmaal til den ærede Minister. Naar nu Lodsernes Antal yderligere bliver reduceret med to, vil jeg spørge den ærede Minister, om han saa vil tage under Overvejelse, at Lodserne ikke derved skulle sættes tilbage i Arbejde, at de ikke paa en Maade skulle degraderes i deres Virksomhed. Jeg sigter til, at de, naar de begynde ved Lodserierne, altsaa i de yngre Dage, først maa gøre Solletjeneste; efterhaanden som de blive ældre i Tjenesten, blive de fri derfor. Naar vi nu gaa hen og reducere Lodsernes Antal, kan der være Fare for, at SOLL, som have tilbagelagt det Stadium at skulle gøre Tjeneste ved SOLLerne, blive satte tilbage igen, og jeg vil altsaa spørge Ministeren, om han vil være villig til at gaa med til, at de ældre Lodser ikke skulle sættes tilbage i deres Virksomhed og Arbejde paa Grund af den Ændring, han har foreslaet. Dernæst vil jeg gerne tillade mig at spørge, hvorledes den ærede Minister stiller sig lige over for Lovsloven af 13de Juni 1879 § 52, i hvilken det hedder — jeg skal med den ærede Formands Tilladelse citere et Par Ord af denne Paragraf — „Forinden Bestemmelse tages af Ministeren med Hensyn til Antallet af Lodserne ved et Lodseri eller til Fordelingen i de enkelte Lønningsklasser om Forandring i de specielle Reglementer, Takster og Instruktioner eller andre Forhold, som have Indflydelse paa Lodsernes pecuniære Stilling og Virksomhedsomraade, forelægges Forslag herom for det vedkommende Lodseri til Forhandling og Erklæring“. Jeg vil tillade mig at stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han, hvis han nu yderligere vil reducere Antallet med to, først vil henvende sig til vedkommende Lodserier, da lade Sagen komme til Forhandling og derigennem modtage Lodsernes Erklæring.

Oscar Hansen: Jeg kunde principielt godt slutte mig til det af den ærede Mindretal stillede Ændringsforslag om at sætte Lodserne og Lodssinspektøren paa fast Gage, fordi jeg tror, at man efterhaanden alligevel vil komme derhen til; men inden jeg sluttede mig til det, maatte der i hvert Fald komme en lille Ændring i dets Forslag, thi skulde Lodserne paa fast Gage, maatte der vel være en Minimumsgage, men der maatte tillige være en Bestemmelse om, at de blive interesserede i Lodssindtægternes Størrelse. Man vil vanskeligt kunne tænke sig en Ordning, der gaar uden for dette, og uagtet jeg i Øjeblikket ikke er i Stand til positivt at godtgøre det, tror jeg ikke, at man i noget Land har en Ordning, efter